

ket vel har den bedste Form at ville være et Tillæg til § 20, men i Virkeligheden danner dette Ændringsforslag et helt nyt Afsnit af Lovboretten, saaledes at man, hvis det skal drøftes, maa komme til at forhandle helt andre Ting end dem, der egentlig ligge for i dette Lovforslag. Søvrigt skal jeg bemærke, at Udvalget ikke har havt Velvilje til at tage denne Sag under nærmere Overvejelse paa Grund af, at dette Forslag er fremkommet saa sildt. — Dernæst vil jeg bede Thinget at bemærke, hvad der er sagt i Udvalgets Betænkning om de store Børdier, som ligge til Behandling ved dette Lovforslag. Det er oplyst ved et Bilag til Betænkningen, at der under Hovedgaardene paa Majoraterne findes 12 à 13,000 Tdr. Hartkorn, at der af fæsteligtig Jord under Majoraterne findes 41,000 Tdr. Hartkorn, og at dette Hartkorn, ansat til Børdi efter Salgsprisen af Bønderstederne, som gaa over til Fæsterne eller deres Slægtninge paa Fæstegodserne, vil have en Børdi af omtrent 54 Millioner Rd. Det er altsaa en meget betydelig Børdi, som her kommer under Afgjørelse, forsaavidt man forudsætter, at Lovforslaget vil blive anvendt paa Majoraterne. Udvalget har ikke været i Stand til at angive Børdien af Hartkornet under Hovedgaardene, idet det jo vil være vanskeligt at angive den Gjennemsnittsum, hvortil saadant Hartkorn kan ansættes.

Efter denne Indledning skal jeg nu omtale de 8 første Paragrafer og de dertil stillede Ændringsforslag samt det Tillæg, som er opført i Ændringsforslaget under Nr. 45. Til Lovforslagets § 1 har et Mindretal i Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 1, som gaar ud paa, at alle Lehn, Stamhuse og Majorater skulle være ophævede ved Slutningen af Aaret 1900, altsaa om 29 Aar, og hertil hører Ændringsforslaget under Nr. 45, som specielt angiver den Maade, hvorpaa de Majorater, som til den Tid endnu maatte være tilbage, skulle gaa over til fri Eiendom. Som bemærket ere disse to Forslag stillede af et Mindretal, hvortil jeg ikke hører, og jeg skal derfor for Diebliffet ikke videre indlade mig paa dem, men naar de ere motiverede af Mindretallet, og den høitærede Justitsminister

har udtalt sig om Indholdet af dem, skal jeg komme nærmere tilbage til dem. — Derimod maa jeg som en almindelig Bemærkning med Hensyn til § 1 fremhæve, at jeg havde troet paa Indholdet af den, saaledes at Majoraterne, naar Lovforslagets Betingelser iøvrigt opfyldtes, kunde sælges uden Hensyn til Erkelikhedsbrevene, selv om disse forbyde Salg, men i denne Formening er jeg bleven forstyrret af den ærede Justitsminister ved hans Uttringer under Sagens første Behandling, idet han nemlig gjorde den Bemærkning specielt med Hensyn til Ringsted Kloster, at dette Familiegods ikke kunde gaa over til Selvtøendost eller frigjøres for Majoratsbaandet ifølge denne Lov. Det var jo muligt, at der kunde fremkomme andre Exempler i samme Retning, men dersom dette forholder sig saaledes, maa § 1 være utilstrækkelig, og der maa da, hvis Lovet skal være fyldestgjørende i sine Ord, indskydes en Bestemmelse, der undtager visse Familiegodser eller Majorater fra at komme ind under Ævningen i § 1. Dette er en Bemærkning, som jeg vil bede den høitærede Minister ffjænke Dmærkshød. — Det første Afsnit af Loven angaar altsaa Majoratsbaandets Afsløstning ifølge Overenskomst mellem Majoratsbesidderen og den nærmeste Succesfor samt Hovederne for de andre arveberettigede Enier. Imod den Fremgangsmaade, som i formel Henseende er foreskrevet for at komme til Kundskab om de arveberettigede Enier, og den Forhandlingsmaade, som skal finde Sted, for at en Afsløstning kan ske, efter det første Afsnit af Loven, har Udvalget intet Væsentligt fundet at erindre, og Thinget vil derfor til § 2 kun finde foreslaaet en uvæsentlig Ændring under Nr. 3, der gaar ud paa, at saafremt de arveberettigede Hoveder skulle være umyndige, skal Børgen tilkaldes til Forhandlingerne i Stedet for den Arveberettigede. Den ærede Minister har ganske sikkert Intet imod dette Forslag, som vel kun er en Redaktionstilføielse. — Derimod ere Ændringsforslagene til § 5 af større Betydning, og vi komme strax her ind paa en Materie, som vil gaa igjen ved de øvrige Hovedænderingsforslag til Loven, nemlig om Dp-retholdelsen af den Praxis til Fæsternes Forbed, som efter 1854 har udvillet sig paa Ma-